

Tjóðskaparligi felagsskapurin

VIT føroyingar eru sum fólk flest ósamd um alt millum himmal og jørð. Besta dømið um hetta eru teir seks flokkarnir á tingi. Hóast okkara mongu ósemjur eru vit um ikki samd so felags um nøkur grundleggjandi viðurskifti.

TAÐ, sum vit eru felags um, er okkara forna norrøna mentan, ið enn sum áður setir sín dām á okkara gerandisdag. Hendan forna mentan er fyrst og fremst okkara føroyska mál, okkara aldar-gamla søga og okkara siðir. Hendan mentan er sjálvandi ikki óbroytilig, tað eigur hon heldur ikki at vera. Málið broytist, gamlir siðir hvørva ella skifta og fáa annað innihald og nýggjan týðning.

Summi harmast um hesa gongd onnur fegnast og upp-aftur onnur eru mestsum líka-sæl.

ALT broytist, einki stendur í stað. Hetta kunnu vit lítið gera við. Men tað lítla vit kunnu gera, tað eiga vit at gera. Tað er okkara skylda at verja og røkja tað, sum er grundarlagið undir tí, sum vit kunnu nevna okkara **tjóðskaparliga felagsskap**. Hetta merkir, at vit eiga at røkja okkara søgu, mál, bókmentir og mentan í breiðastu merk-ing.

VIÐ øðrum orðum merkir hetta, at vit eiga at stuðla føroyskari málfrøði, føroyskum rithøvundum og føroyskum sjónleiki. Vit eiga at geva út-varpi og sjónvarpi tey bestu kor soleiðis, at hesir stovnar gerast førir fyri at kappast við

tær útlendsku rásir, ið nú berast inn í so at siga hvørja stovu í landinum. Vit eiga eis-
ini at røkja og stuðla ta gransking, ið tekst við fornar siðir eins og nútíðar siðvenju og gerandismentan, um tað er loyvt at nýta eitt tilíkt heiti.

ÓLAVSØKAN er í hondum. Henda hátíð er upp á gott og ilt eitt hitt mest sermerkta og mest livandi dømi um okkara tjóðskaparliga felagsskap. Tað skal vera okkara vón, at landsins politikarar hava alt hetta í huga, tá teir nú á ólav-søku fara aftur til arbeiðis av álvara. Tað ber ikki til at røkja okkara mentanararv til lítar samstundis sum skorið verður inn at beini hjá teimum, sum hava til starv at røkja okkara mentan og fjálga um tað skapandi virksemini, ið hevur trivist so væl her hjá okkum seinastu fjórðingsöld.

ina. Uppi í øllum hesum hong-ur okkara **samleiði** — okkara identitetur sum fólk og tjóð. Tað hevur ongantíð áður verið so umráðandi at verja og stimbra hesi eyðkenni og hesar kenslur í fólkinum. Tað er okkara vón, at tey, ið nú fara undir at orða figgjarlóg, hava hesi viðurskifti í huga. Tað sum her verður spart, kemur at kosta okkum dyrt í einum seinni umfari.

GÓÐA ólavssøku, øll somul!

Sosialurin eftir ólavssøku

Nú er skjótt eitt ár síðani, at Tiðindablaðið fór undir sína 5 daga útgávu. Hetta hevur verið áhugavert og spennandi fyri starvs-fólkini í blaðnum, men tað hevur eisini verið ein strævin tíð, tí vit eru ikki von við at geva út blað í Føroyum nær um hvønn dag.

Fyri lesaran hevur hetta eisini verið eitt gott tiltak, vóna vit, tí tað kann ikki vera rætt, at føroyingar einans skulu fáa donsk blað hvønn dag.

Fyrr hevur tað verið so, at vit góvust við at geva blaðið út í ein mánað um summarið ella vit avmarkaðu útgávuna til einans tvær reisir um vikuna. Hetta hava vit ikki gjørt enn, men eftir ólavssøku er so mikið nógv av fólki í summarfrí, at vit fara at minka útgávuna nakað.

Í ólavsekuvikuini, sum er vika nr. 31, koma vit út hósdagin og leygardagin. Tær fylgjandi vikurnar, t.v.s. vika 32 og 33, koma vit út týsdag, hósdag og leygardag.

Vónandi verða vit við hesi nakað skerdu útgávuni kortini førir fyri at geva lesarum okkara fesk og nýggj tíðindi og annars taka upp tey mál, sum nú einaferð leika á í samfelagnum.

Vit ynskja øllum okkara viðskiftafólki eina góða ólavssøku. Tilfar til Sosialin hósdagin eftir ólavssøku skal vera okkum í hendi áðrenn mikudagin á middegi.

Lesarabrøv

Klandursgrindin

Nú er tað grovasta rokið av um grindina, sum skip-
uningar kannaðu sær suð-
uri á Nesinum og er tað
aftur tann sama byttisliga
undirlutakenslan, sum
brytur út hvørja ferð
havnamenn gera nakað,
sum tykkum ikki likar.
Men billi tykkum ikki tað
inn, at havnamenn ikki
eisini kunnu venda sær í
einum báti. Gav at byta,
tá havnarbátur avreiddi
har suðuri, og tit vóru væl
og virðiliga avfiskaðir, tá
fingu teir flestu av tykk-
um gron.

Og so at liggja við grind
á Kirkjubenesi á rennandi
eystfalli, so tað skuldi lig-
ið væl fyrri, men trupul-
leikin var nokk tann, at tit
vistu, at tað ikki vóru lik-
indi at halda grind til í
Húsavík henda dag, tí
Hvalnesboðar vóru ikki so
heilt friðarligir, so neyvan
var tann kyrra í Húsavík,
sum tit høvdu brúkt fyrri.
Men havnamenn skuldu
bara ikki hava grindina,
og so var bara at vera
tverir, til grindin slapp, og
so heima at gráta fyri.

sýslumonnnum og øðrum
myndugleikum, sum einki
skil hava fyri sjógvi,
kyrru og sjóvarfalli.

Nei, rættið tykkum upp
og verið menn.

Men at krevja eina
grind av okkum, sum ligg-
ur á Nesinum, har bátur
úr okkara umdømi lá hjá,
tað er í so djavt. Høvdu
vit komið suður á Skál-
høvda ella vestur á Trøll-
høvda og gjørt tað sama,
so kundu tit gramt tykk-
um, men ikki í hesum før-
inum.

Leingi skal leitast eftir
manni við størri hegni og
áhuga í »Grind« enn Jak-
up Andrias Mohr, og tað
arbeiði, sum hann hevur
lagt úr hondum í hesum
máli, tað er ikki smávegis,
og fleiri av teimum grindun-
um, sum vit hava hildið til
her, vóru helst ongantíð
komnar á Havnina, uttan
hansara leiðslu.

Grind vilja vit sjálvandi
allir hava, so tit skuldu
bara hjálpt okkara góða
formanni norður á Havn-
ina við grindini og einki at
ívast í, so høvdu tit fingið

tykkara part, sum tit eru hann einki hevur gjørt»
vanir.

»Tann, sum ger nakað,
kann oftani kritiserast,
tann sum einki ger, kann
so bara kritiserast fyri at

Hákon Poulsen

Kunngerð

Í sambandi við 125 ára jubileums-
fyrverkari á ólavssøku 1991.

Meðan fyrverkarið fer fram á skipa-
smiðjumolanum, kl. 01.00, náttina mill-
um ólavssøkuafan og ólavssøkudag,
verða bátabrúgvvarnar á vestaru vág
stongdar fyri allari ferðslu.

Eisini verður boðað frá, at sigling frá
Tinganesi og inn á vestaru vág ikki er
loyvd í tíðarskeiðnum frá á miðnótt ólav-
ssøkuafan til fyrverkarið er av.

Tórshavnar Havn
og
Tórshavnar býráð